

ประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน
ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
The Effectiveness of the Management of Rubber Trees on the old
Chaing Mai-Lamphun Road of the Chiang Mai Provincial
Administrative Organization

Phar Arriyananda¹, อภิรมย์ สีตาคำ² และ เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ³
Phar Arriyananda¹, Apirom Sidakham² and Kiattisak Suklueang³

Received: 23 March 2023; Revised: 15 June 2023; Accepted: 18 June 2023

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ 2) เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ 3) เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เป็นงานวิจัยแบบผสมวิธี ระหว่างการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ในการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ ประชาชนในเขตพื้นที่แขวงกาวิละ, เทศบาลตำบลหนองหอย, เทศบาลตำบลหนองผึ้ง, เทศบาลตำบลยางเนิ้ง และเทศบาลตำบลสารภี จำนวน 398 คน¹ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ความถี่ ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติเชิงอ้างอิงที่ใช้สำหรับทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยจำแนกตามลักษณะของ ตัวแปร สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ คือ การทดสอบ ค่าที (t-test) และทดสอบค่าเอฟ (F-test) โดยวิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) การวิจัยเชิงคุณภาพด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน 9 รูปหรือ

^{1 2 3} คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย วิทยาเขตเชียงใหม่; Faculty of Social Sciences Mahachulalongkornrajavidyalaya Chiang Mai Campus
Corresponding author, E-mail: arriyananda2536@gmail.com

คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิควิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่ อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ได้แก่ อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน 2) เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ และที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย 3) ปัญหา อุปสรรค พบว่า กิ่งของต้นยางนาแห้งและร่วงหล่นบนถนน ทำให้เกิดความอันตรายต่อผู้สัญจรไป-มา รากของต้นยางนามุดเข้าใต้ถนนทำให้ถนนมีการนูนเป็นคลื่น มักเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย การชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ได้รับความเดือดร้อนที่ไม่เพียงพอในการเยียวยารักษา และข้อเสนอแนะพบว่า ควรมีการสำรวจกิ่งของต้นยางนาอยู่เสมอ เพื่อตรวจสอบความแข็งแรงและมั่นคงของต้นยางนามิให้ร่วงหล่น ควรควบคุมรากของต้นยางนาและทำถนนให้เกิดการนูนเป็นคลื่นน้อยที่สุด และควรให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ คอยติดตามผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากต้นยางนา และให้การเยียวยาช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

คำสำคัญ: ประสิทธิภาพ; การบริหารจัดการ; หลักธรรมสังคหวัตถุ 4

Abstract

The objectives of this research article are 1) to study the level of public opinion towards the effectiveness of Yang Na tree management on the old Chiang Mai-Lamphun road. of the Chiang Mai Provincial Administrative Organization. of the Chiang Mai Provincial Administrative Organization. 3) to study the problems, obstacles, and suggestions on the effectiveness of the management of rubber trees on the old road Chiang Mai - Lamphun. of Chiang Mai Provincial Administrative Organization It is an integrated research method. between quantitative research and qualitative research in quantitative research The samples were people in Kawila Subdistrict Area, Nong Hoi Subdistrict Municipality, Nong Phueng Subdistrict Municipality, Yang Noeng Subdistrict Municipality. and Saraphi sub-district

municipality, 398 people. Data were collected by using a questionnaire. Data were analyzed using statistics, frequency, percentage, and standard deviation. and reference statistics used to test the research hypothesis. Classified by the nature of the variables used in the analysis were t-test and F-test by one-way ANOVA method. By in-depth interviews with a group of 9 key informants or people. Data was analyzed using content analysis techniques. of the Chiang Mai Provincial Administrative Organization, including being in the middle level in all aspects and the level of public opinion toward the effectiveness of Yang Na tree management on the old Chiang Mai-Lamphun road. of Chiang Mai Provincial Administrative Organization 2) to compare the level of people's opinions towards the effectiveness of rubber tree management on the old Chiang Mai-Lamphun Road. Of the Chiang Mai Provincial Administrative Organization found that sex, age, education, status, occupation and residence were different. There is a level of public opinion towards the effectiveness of Yang Na tree management on the old Chiang Mai-Lamphun road. of Chiang Mai Provincial Administrative Organization overall is not different Therefore, the research hypothesis was rejected. cause danger to passers-by The roots of the rubber trees dig under the road, causing the road to undulate. Accidents are prone to occur. Compensation for damages to those who have suffered insufficient treatment and suggestions found There should always be a survey of the branches of the rubber tree. to check the strength and stability of the Yang Nami tree to fall Should control the roots of the rubber tree and make the road less wavy over there. and should be given to responsible agencies Keep an eye on those who have suffered from the rubber tree. and provide appropriate remedies.

Keywords: Effectiveness; Management; Sangkhahavatthus 4

บทนำ

ถนนสายต้นยางไม่ใช่แค่ความสวยที่มองเห็นด้วยสายตา แต่ต้นยางนามีประวัติศาสตร์ความเป็นมาร่วมกับเมืองเชียงใหม่ บันทึกไว้ว่าการปลูกต้นยางบนถนนสายนี้ ประมาณปี พ.ศ. 2442

นโยบายในการพัฒนาคลอง ร่องน้ำ การตัดถนนหนทางและการปรับปรุงถนนหลวงเพื่อให้ความร่มรื่นแก่ชาวบ้านที่สัญจรไปมา จึงได้มีการกำหนดให้ทางหลวงแต่ละสายปลูกต้นไม้ไม่ซ้ำกัน โดยถนนสายเชียงใหม่-ลำพูน (สารภี) กำหนดให้ปลูกต้นยางนาในอดีตชื่อของพื้นที่นี้จึงถูกเรียกขานติดปากว่า “ยางเนิ้ง” ปัจจุบันต้นยางนาสองฝั่งถนนได้รับผลกระทบจากแนวทางการพัฒนาเมืองในอดีต ซึ่งไม่ได้ให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมมากเท่าที่ควร จนนำไปสู่การเริ่มทรุดโทรม หักโค่น ล้มตาย จะเห็นได้ว่า วันที่ 1 ตุลาคม 2564 เกิดพายุฝนฟ้าคะนอง ทำให้ต้นยางนาหักโค่นนับ 10 ต้น เสาไฟฟ้าแรงสูง 41 ต้น เสาไฟฟ้าแรงต่ำ 8 ต้น ทำให้ศาลหลักเมืองและบ้านเรือนประชาชนนับ 64 หลังคาเรือนเสียหาย นอกจากนี้ ได้สร้างความหวาดกลัวและกังวลใจให้กับผู้ใช้รถและผู้ที่อาศัยอยู่บริเวณถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน เป็นอย่างมาก

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการที่จะศึกษาประสิทธิภาพการบริหารจัดการต้นยางนา บนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อเสนอให้เจ้าหน้าที่ผู้เกี่ยวข้องนำผลการวิจัยที่ได้ ไปใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง และพัฒนาการบริหารให้เหมาะสมรวมถึงแนวทางการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการต้นยางนาเพื่อรองรับนักท่องเที่ยว และให้สอดคล้องกับกฎระเบียบของภาครัฐ รวมถึงสามารถนำผลการวิจัยมาวิเคราะห์และพัฒนามาใช้กับประชาชนและการอยู่ร่วมกับธรรมชาติอย่างมีความสุข

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
2. เพื่อเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่
3. เพื่อศึกษาปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะต่อประสิทธิภาพการบริหารจัดการต้นยางนา บนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่

วิธีการดำเนินการวิจัย

บทความนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research)

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในเขตพื้นที่แขวงกาวิละ, เทศบาลตำบลหนองหอย, เทศบาลตำบลหนองผึ้ง, เทศบาลตำบลยางนึ่ง และเทศบาลตำบลสารภี โดยผู้วิจัยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (Sample Size) และวิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จากสูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 398 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ ได้แก่ แบบสอบถาม (Questionnaires) แบบสอบถามโดยการสร้างเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยจะใช้พัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ และที่อยู่อาศัย มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามแนวคิดของกิบสัน และคณะ (Gibson Others) ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการผลิต 2) ด้านประสิทธิภาพ 3) ด้านความพึงพอใจ 4) ด้านการปรับเปลี่ยน และ 5) ด้านการพัฒนา ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านทาน (การให้) 2) ด้านปิยวาจา (พูดด้วยวาจาไพเราะ) 3) ด้านอติถจริยา (ประพฤติตนให้เป็นประโยชน์) และ 4) ด้านสมานัตตตา (ความเสมอต้นเสมอปลาย) มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) มีเกณฑ์การให้คะแนน 5 ระดับ ตามหลักการของลิเคิร์ต (Likert Scale) ตอนที่ 4 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบสอบถามปลายเปิด (Open-Ended Questions) แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 30 คน แล้วนำมาคำนวณหาค่า ความเชื่อมั่น (Reliability) ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา ($\alpha = \text{Coefficient}$) ได้ค่าความเชื่อมั่นในภาพรวมเท่ากับ 0.96

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงนายกเทศมนตรีขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถาม ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแจกแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งในการแจกแบบสอบถามผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ข้อคำถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

การวิจัยเชิงคุณภาพ

1. ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้ทำการศึกษาวิจัยได้กำหนดรูปแบบการวิจัย โดยกำหนดผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Selection) โดยแบ่งผู้ให้ข้อมูลสำคัญจากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In – depth Interview) จำนวน 9 รูปหรือคน ประกอบด้วย 1) นักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา จำนวน 1 รูป 2) ตัวแทนจากองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 1 คน 3) ตัวแทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต่าง ๆ จำนวน 5 คน 4) ตัวแทนประชาชน จำนวน 1 คน และ 5) นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 1 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารแนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยผู้วิจัยจะใช้พัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดการวิจัย ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสัมภาษณ์ แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ ตอนที่ 1 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักของ กิบสัน และคณะ (Gibson Others) ประกอบด้วย 1) ด้านการผลิต 2) ด้านประสิทธิภาพ 3) ด้านความพึงพอใจ 4) ด้านการปรับเปลี่ยน และ 5) ด้านการพัฒนา ตอนที่ 3 แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักสังคหวัตถุ 4 ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านทาน (การให้) 2) ด้านปิยวาจา (พูดด้วยวาจาไพเราะ) 3) ด้านอรรถจริยา (ประพฤติตนให้เป็นประโยชน์) 4) ด้านสมานัตตตา (ความเสมอต้นเสมอปลาย) แล้วนำแบบสัมภาษณ์ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบข้อคำถาม และนำมาแก้ไขตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ และกรรมการควบคุมสารนิพนธ์

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ขอหนังสือจากผู้อำนวยการหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ถึงผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสัมภาษณ์ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูล ซึ่งในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตัวเอง

4. การวิเคราะห์ข้อมูล โดยการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา (Descriptive Content Analysis) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา ดังนี้ 1) วางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำหรือข้อความที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) เพื่อให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ และสามารถตัดสินใจได้ว่า จะดึงคำหรือข้อความใดออกมาจากเอกสารหรือตัวบทและจะทิ้งคำหรือข้อความใดออกไป 2) คำนี้ถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบของข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ โดยมีกรอบเข้ากับกรอบแนวคิดการวิจัย เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความกว้างขึ้น และนำไปสู่การอ้างอิงกับข้อมูลอื่น ๆ ได้ 3) ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) เมื่อได้ทำการสัมภาษณ์ที่กำหนดไว้เรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการถอดถ้อยคำ การสัมภาษณ์จากเครื่องบันทึกเสียง พร้อมทั้งรายละเอียดเพิ่มเติมจากการจดบันทึก โดยการทำการคัดลอกข้อความและบันทึกอย่างละเอียด เพื่อตีความและกำหนดประเด็นที่สำคัญได้อย่างถูกต้อง และเชื่อถือได้ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา ซึ่งในการวิเคราะห์นั้นผู้วิจัยใช้การถอดข้อความทั้งหมดในภาพรวมแล้วนำข้อความมาทำการวิเคราะห์ในแต่ละประเด็นและแต่ละกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้การวิจัยครั้งนี้สามารถตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัยได้อย่างถูกต้อง

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ($\bar{X}$ = 3.30, S.D. = 0.80) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ดังนี้ ด้านการผลิต ด้านประสิทธิภาพ ด้านความพึงพอใจ ด้านการปรับเปลี่ยน และด้านการพัฒนา และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ($\bar{X}$ = 3.40, S.D. = 0.70) เมื่อจำแนกเป็นรายข้อ ดังนี้ 1) ด้านทาน (การให้) 2) ด้านปิยวาจา (มีวาจาไพเราะ) 3) ด้านอัถถจริยา (ประพฤติตนเป็นประโยชน์) 4) ด้านสมานัตตตา (ความเสมอต้นเสมอปลาย)

2. เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการ ต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ และที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนา โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย และระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่า

เชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักสังคหวัตถุ 4 พบว่า เพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ และที่อยู่อาศัยแตกต่างกัน มีระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการต้นยางนา ตามหลักสังคหวัตถุ 4 โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธ สมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนา พบว่า กิ่งของต้น ยางนาแห้งและร่วงหล่นบนถนน ทำให้เกิดความอันตรายต่อผู้สัญจรไป-มา รากของต้นยางนามุดเข้าใต้ ถนนทำให้ถนนมีการนูนเป็นคลื่น มักเกิดอุบัติเหตุได้ง่าย การชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ได้รับความ เดือดร้อนที่ไม่เพียงพอในการเยียวยารักษา และข้อเสนอแนะ พบว่า ควรมีการสำรวจกิ่งของต้นยาง นาอยู่เสมอ เพื่อตรวจสอบความแข็งแรงและมั่นคงของต้นยางนามิให้ร่วงหล่น ควรควบคุมรากของ ต้นยางนาและทำถนนให้เกิดการนูนเป็นคลื่นน้อยที่สุด และควรให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ คอย ติดตามผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากต้นยางนา และให้การเยียวยาช่วยเหลืออย่างเหมาะสม

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการ ต้น ยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า โดย ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.30$, S.D. = 0.80) ทั้งนี้เพราะประชาชนขาดความเข้าร่วม ประชุมจัดทำแผนการจัดการต้นยางนาเพื่อหาแนวทางในการอนุรักษ์ต้นยางนา องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่นยังไม่มีอำนาจในการตัดสินใจเกี่ยวกับ ต้นยางนา ทำให้เกิดความล่าช้าในการดำเนิน แก้ไขปัญหา ตลอดจนอยากให้ตรวจสอบความแข็งแรงของต้นยางนาอย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ความ ปลอดภัยต่อประชาชนผู้สัญจรไป-มาและอาศัยบนถนนต้นยางนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระ มหาศิริชัย สิริทญาโณ (ศรีรัมย์) (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกล ยุทธ์ ขององค์การบริหารส่วนตำบล ในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์” ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรส่วนใหญ่มีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับ ความเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลมีการจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ตั้งแต่ เริ่มแรก คือ วิเคราะห์สภาพทั่วไปด้านทรัพยากรมนุษย์ขององค์การก่อนว่ามีความเพียงพอต่อ ภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลหรือไม่ และบุคลากรที่มีอยู่จะมีแนวทางในการพัฒนาอย่างไร สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระอธิการโสภณ ปิยธมโม (กิ่งแก้ว) (2560) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารศูนย์ศึกษาพระพุทธรศาสนาวันอาทิตย์ ตามหลักอิทธิบาท ๔ สังกัดสำนักงาน วัฒนธรรมจังหวัดอำนาจเจริญ” ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์ศึกษา

พระพุทธรูปศาสนาวันอาทิตย์ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.31$, S.D. = 0.83) ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริง ทั้งนี้เพราะการบริหารงบประมาณที่ไม่คุ้มค่าและเกิดประโยชน์ไม่เพียงพอ ส่งผลให้การบริหารพัสดุและสินทรัพย์เพื่อนำมาพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ไม่เพียงพอ บุคลากรขาดขวัญและกำลังใจในการทำงานและได้รับค่าตอบแทนอย่างเหมาะสม ขาดการจัดทำวิจัยในศูนย์การเรียนรู้เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ใหม่

ผลการวิจัยระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ ตามหลักสังคหวัตถุ 4 พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.40$, S.D. = 0.74) ทั้งนี้เพราะประชาชนที่ได้รับความสะดวกสบายจากต้นยางนา ได้รับการเยียวยาช่วยเหลือไม่เพียงพอต่อความเสียหายที่ได้รับเจ้าหน้าที่ไม่ได้ให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์และตรงตามความต้องการประชาชน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระจอม จารุณโณ (หงษ์ทอง) (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง อำเภอบ้านดุง จังหวัดอุดรธานี” ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของผู้บริหารในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านม่วง ประชาชนมีความคิดเห็นโดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.16$) ซึ่งน่าจะสอดคล้องกับความเป็นจริง ทั้งนี้เนื่องจากประชาชนขาดการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาความยากจนที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้น นโยบายต่าง ๆ ถูกกำหนดจากบนลงล่างซึ่งเป็นนโยบายที่ไม่สอดคล้องกับความต้องการและสภาพปัญหาของประชาชนในพื้นที่ ประชาชนในพื้นที่ยังขาดความรู้ความเข้าใจในการแก้ไขปัญหาความยากจน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระวุฒิชัย มหาสทโท (เสียงใหญ่) (2556) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการปัญหาลำน้ำคูไหลเน่าเสีย ของเทศบาลนครเชียงใหม่” ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อการบริหารจัดการปัญหาลำน้ำคูไหลเน่าเสีย ของเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง ($\bar{X} = 2.71$) ทั้งนี้เพราะประชาชนในชุมชนให้ความร่วมมือกับเทศบาลน้อยมากในการจัดทำแผน ไม่มีการทำประชาพิจารณ์ให้ประชาชนได้รับรู้ถึงแผนที่จะทำการดำเนินการ ประชาชนในพื้นที่ยังขาดความรับผิดชอบทั้งขยะและสิ่งปฏิกูลเป็นจำนวนมากลงในคลอง

2. ผลการวิจัยเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ การศึกษา สถานภาพ อาชีพ และที่อยู่อาศัยต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-

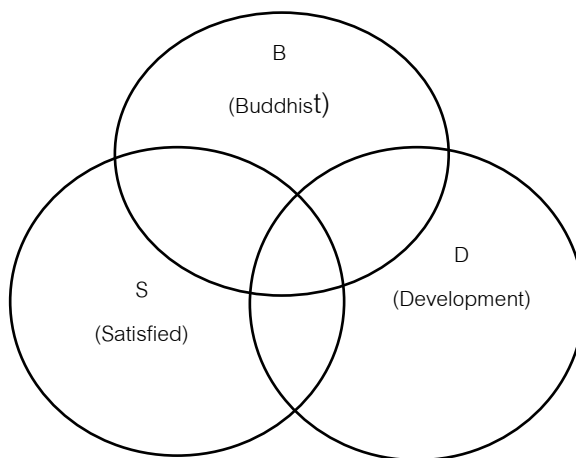
ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน ทั้งนี้เพราะ องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่มีมาตรฐานในการบริหารงานต่อประชาชนทุกคนอย่างเสมอภาค และเท่าเทียม ไม่แยกแยะระดับชั้นวรรณะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระใบฎีกาศราวุฒิ มหาลาโภ (หงษ์คำ) (2557) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วน ตำบล ในเขตอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ” ผลการวิจัยพบว่า พนักงานส่วนตำบลที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และรายได้ต่อเดือนต่างกัน มีการบริหารตามหลักสังคหวัตถุ ๔ ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เพราะการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลมีนโยบายให้ความสำคัญเท่าเทียมกัน ไม่แบ่งชนชั้นวรรณะ ไม่วาพนักงานจะมีเพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบ การณ ทำงาน และรายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระธีระพงษ์ ธีรปัญญา (จันทนา) (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช” ผลการวิจัยพบว่า บุคลากรที่มี เพศ อายุ ระดับ การศึกษา รายได้ต่อเดือนต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช ไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐาน ทั้งนี้ เพราะองค์การบริหารส่วนตำบลได้บริหารงานให้กับองค์กรอย่างเท่าเทียมกัน จึงไม่ปรากฏความ แตกต่างในส่วนของสภาพภาพส่วนบุคคล

3. ผลการวิจัยปัญหาและอุปสรรคต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนา บนถนนสาย เก้าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า กิ่งของต้นยางนาแห้งและร่วง หล่นบนถนน ทำให้เกิดความอันตรายต่อผู้สัญจรไป-มา รากของต้นยางนามุดเข้าใต้ถนนทำให้ถนนมี การนูนเป็นคลื่น มักเกินอุบัติเหตุได้ง่าย การชดเชยค่าเสียหายให้แก่ผู้ได้รับความเดือดร้อนที่ไม่ เพียงพอในการเยียวยารักษา และข้อเสนอแนะต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนน สายเก้าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ควรมีการสำรวจกิ่งของ ต้น ยางนาอยู่เสมอ เพื่อตรวจสอบความแข็งแรงและมั่นคงของต้นยางนามิให้ร่วงหล่น ควรควบคุมราก ของต้นยางนาและทำถนนให้เกิดการนูนเป็นคลื่นน้อยที่สุด และควรให้หน่วยงานที่รับผิดชอบ คอย ติดตามผู้ที่ได้รับความเดือดร้อนจากต้นยางนา และให้การเยียวยช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ทั้งนี้เพราะ ปัญหาที่เกิดจากต้นยางนาเกิดจากธรรมชาติยากที่จะควบคุม มีหลายปัจจัยที่ทางองค์การบริหาร ส่วนจังหวัดแก้ไขอยู่ในปัจจุบัน แต่ยังไม่เพียงพอสำหรับประชาชนที่สัญจรไป-มาบนถนน เพราะ สามารถเกิดเหตุไม่คาดฝันได้เสมอ จึงต้องสำรวจต้นยางนาอย่างสม่ำเสมอเพื่อป้องกันอันตรายไม่ ให้ เกิดแก่ประชาชนที่สัญจรไป-มา และผู้อาศัยบนถนนต้นยางนา สอดคล้องกับงานวิจัยของ พระทอง

พจน์ อธิธรรม (พรมราช) (2563) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาลเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี” ผลการวิจัยพบว่า อุปสรรค และปัญหา คือ 1) ประชาชนส่วนใหญ่ไม่ทราบถึงการวางแผนป้องกันอุทกภัย 2) การปฏิบัติงานของบุคลากรยังมีความล่าช้า 3) ด้านระบบสารสนเทศ/ข้อมูลข่าวสารยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ และข้อเสนอแนะ คือ 1) ควรมีการจัดตั้งองค์กรกลางในการบริหารจัดการหรือสั่งการให้เป็นไปตามแผนเดียวกัน 2) ควรให้มีความรวดเร็วทันต่อการแก้ปัญหา เปิดรับสมัครอาสาสมัครเพื่อช่วยเหลือประชาชนผู้ประสบภัย 3) ควรมีการสนับสนุนให้ประชาชนเข้าถึงการแจ้งข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ให้ครอบคลุมทุกครัวเรือน 4) ควรตรวจสอบอุปกรณ์กระจายเสียงให้พร้อมใช้งาน และควรเพิ่มเครื่องสูบน้ำในพื้นที่ที่น้ำขังเป็นเวลานาน สอดคล้องกับงานวิจัยของ กมลวรรณ แสนคำลือ (2558) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง “การให้บริการตามหลักสังคหัตถธรรมของสำนักทะเบียนท้องถิ่น เทศบาลเมืองลำพูน อำเภอเมืองจังหวัดลำพูน” ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาและอุปสรรค คือ บางครั้งไม่ได้รับความสะดวกในการติดต่อราชการเท่าที่ควร เช่น สถานที่จอดรถ การให้บริการในเวลาราชการเท่านั้น การพูดจาไม่สุภาพ ไม่มีความเสมอภาค และข้อเสนอแนะ คือ ควรจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกให้พอเพียง เน้นย้ำให้มีจิตใจรักงานบริการ ให้ความช่วยเหลือแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ตลอดจนการให้บริการด้วยความเสมอภาคและเท่าเทียมกัน

องค์ความรู้ใหม่

องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย เรื่อง “ประสิทธิผลการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่” ประกอบไปด้วย 3 องค์ประกอบ (BDS) Moden ดังภาพต่อไปนี้

ภาพ 1 องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย (BMG Moden)

องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์งานวิจัย ทำให้ผู้วิจัยได้รับองค์ความรู้จากการสังเคราะห์งานวิจัย ดังปรากฏเป็น BDS โมเดล สามารถสรุปได้ดังนี้

1. B (Buddhism) = หลักพุทธธรรม คือ หลักสังคหวัตถุ 4 เป็นการใช้อยึดเหนี่ยวน้ำใจคน และประสานหมู่ชนให้มีความสามัคคีกัน ทำให้คนในสังคมอยู่กันด้วยความรักความปรารถนาดีต่อกัน

2. D (Development) = การพัฒนา คือ กระบวนการสร้างประสิทธิผลในการบริหารจัดการ ต้นยางนา คือ มีการจัดทำแผนในการพัฒนาให้เจ้าหน้าที่มีความเชี่ยวชาญเกี่ยวกับต้นยางนา เพื่อให้ถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน ปลอดภัยต่อผู้สัญจรไป-มา และเกิดมีความร่มรื่นสะอาด โดยมอบอำนาจให้แต่ละองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นช่วยดูแลให้เกิดความเรียบร้อย คอยจัดเก็บขยะ และใบไม้เป็นประจำทุกวัน เพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเป็นถนนสายวัฒนธรรมของเมืองเชียงใหม่

3. S (Satisfied) = ความพึงพอใจ คือ การตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในชุมชน ต้นยางนา โดยการจัดประชุม ระดมความคิดเห็นในส่วนของปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะจากภาคประชาชน ทำให้สามารถวางแผนการพัฒนาต้นยางนาได้อย่างตรงตามความต้องการประชาชนและเกิดประโยชน์ต่อประชาชนอย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ควรมีนโยบายในการประชุมปรึกษาหารือกับภาคประชาชนที่ได้มีส่วนได้เสียกับต้นยางนา เพื่อให้ได้รู้ถึงปัญหา อุปสรรค และประโยชน์ อันจะนำมาซึ่งแนวทางการแก้ไขปัญหาจากต้นยางนาได้ดีที่สุด

1.2 องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ควรมีนโยบายกระจายอำนาจให้แต่ละองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีอำนาจในการบริหารจัดการ เพื่อความคล่องตัวในการทำงาน และสามารถเข้าถึงประชาชนได้ อันจะนำมาซึ่งข้อมูลที่ตรงกับความต้องการของประชาชน

1.3 องค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ควรมีนโยบายในการนำหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 มาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเกี่ยวกับต้นยางนา เพราะจะทำให้บุคลากรมีความสุข รักในการ

ทำงานเพื่อให้ประชาชนได้ประโยชน์อย่างที่เราควรได้รับ แสดงให้เห็นว่าองค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เชียงใหม่มีประสิทธิผลในการบริหารจัดการต้นยางนาบนถนนสายเก่าเชียงใหม่-ลำพูน

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ควรมอบหมายภาระหน้าที่ และอำนาจในการดูแลต้นยางนาให้หน่วยงานที่รับผิดชอบได้ดำเนินการร่วมกับภาคประชาชน เพราะประชาชนจะรู้ถึงปัญหาหรือสิ่งที่ประชาชนแก้ไขกันเองไม่ได้ เพื่อที่จะให้เกิดประสิทธิผล ควรส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและอนุรักษ์ไว้ซึ่งต้นยางนาให้คงอยู่คู่มืองเชียงใหม่อย่างสง่างาม

2.2 องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ควรส่งเสริมการกระจายอำนาจ ให้แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีต้นยางนาอยู่ในเขตการดูแล ให้สามารถมีอำนาจในการตัดสินใจในเรื่องที่แต่ละองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีความสามารถพอที่จะทำเองได้ ให้มีบทบาทมากขึ้นในการรับเรื่องร้องทุกข์ และพร้อมที่จะแก้ไขปัญหาหรือสนองต่อความต้องการของประชาชนได้ทันที เพื่อให้เกิดประสิทธิผลสูงสุด

2.3 องค์กรการบริหารส่วนจังหวัดเชียงใหม่ควรส่งเสริมการจัดอบรมให้ความรู้แก่บุคลากรในการนำหลักธรรมสังคหวัตถุ 4 เข้ามาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการต้นยางนา เพราะบุคลากรจะช่วยเหลือประชาชนอย่างเต็มใจและปฏิบัติงานอย่างมีความสุขกับประชาชน เพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการจัดการต้นยางนาให้มากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลเพิ่มเติม เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารจัดการขององค์กรปกครองอื่น ให้เกิดประสิทธิผลมากขึ้น

3.2 ควรวิจัยเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของประชาชน เพื่อให้ทราบถึงความต้องการอย่างแท้จริงจากประชาชน แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข พัฒนาให้การบริหารงานขององค์กรปกครองอื่นเกิดประสิทธิผลต่อประชาชนมากขึ้น

3.3 ควรวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการขององค์กรปกครองอื่น ๆ โดยมีการนำหลักธรรมข้ออื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการเข้ามาประยุกต์ใช้ เพื่อบูรณาการให้การบริหารจัดการเกิดประสิทธิผลมากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กมลวรรณ แสนคำลือ. (2558). ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลใน
อำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พระจอม จารุณโณ (หงษ์ทอง). (2557). การจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ ขององค์การ
บริหารส่วนตำบล ในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พระทองพจน์ ธีระมโณ (พรมราช). (2563). ประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านอุทกภัยของเทศบาล
เมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). มหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พระธีระพงศ์ ธีรปณโณ (จันทนา). (2557). ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน
ตำบลในอำเภอชะอวด จังหวัดนครศรีธรรมราช. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต).
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พระใบฎีกาศราวุฒิ มหาลาโภ (หงษ์คำ). (2557). การบริหารงานตามหลักสังคหวัตถุ 4 ขององค์การ
บริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอคอนสวรรค์ จังหวัดชัยภูมิ. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พระมหาศิริชัย สิรินทญาโณ (ศรีรัมย์). (2556). การจัดการทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์ ขององค์การ
บริหารส่วนตำบล ในอำเภอลำปลายมาศ จังหวัดบุรีรัมย์. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตร
มหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พระวุฒิชัย มหาสพโท (เสียงใหญ่). (2556). การบริหารจัดการปัญหาลำน้ำคูไหว่น้ำเสีย ของ
เทศบาลนครเชียงใหม่. (วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลง
กรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.
- พระอธิการโสภณ ปิยะมโณ (กิ่งแก้ว). (2560). ประสิทธิภาพการบริหารศูนย์ศึกษาพระพุทธศาสนาวัน
อาทิตย์ ตามหลักอิทธิบาท 4 สังกัดสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดอำนาจเจริญ. (วิทยานิพนธ์
พุทธศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, พระนครศรีอยุธยา.